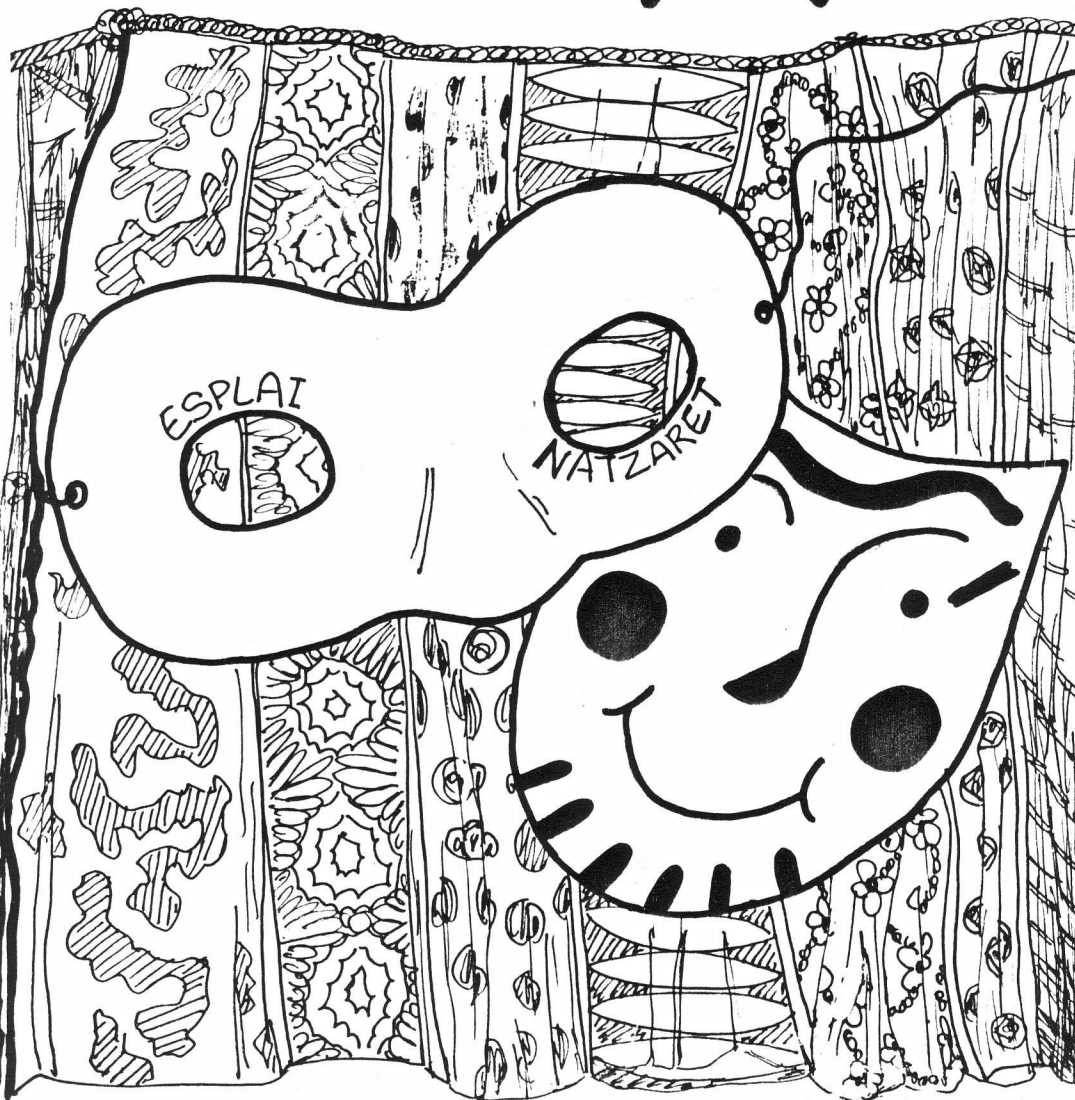

Pam i pipa

- ABRIL 1991 - Núm. 17

SUMARI

3.-		REFLEXIONEM
4.-		Notícies
5.-		RACS DEL PAREL
6.-		ESQUIROLS
8.-		DOSSIN'S
10.-		Guineus
12.-		Una secretària ideal
14.-		ISARDS
16.-		JONES
17.-		Temes de Natura
18.-		Contes a la vora del foc
20.-		Catalunya, un bell indret
21.-		Cançons
22.-		Recomanacions
24.-		Entreteniments

ESQUIROLS

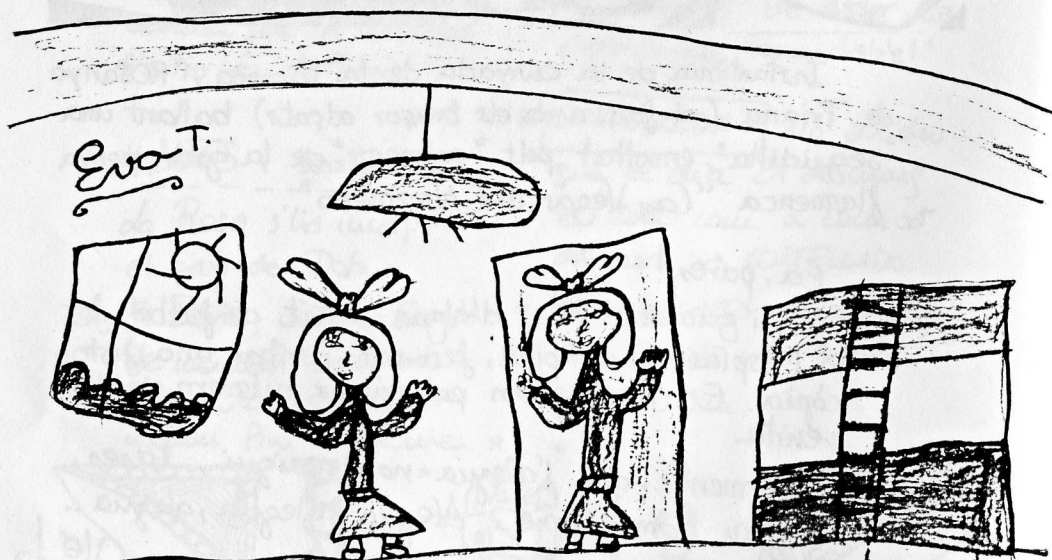
Hem ajudat a recuperar els colors als nostres monitors, que els van perdre un dia que van anar a TORELLÓ i que va ploure molt.

També hem anat d'excursió amb els dofins, a Torelló però no hem perdut els colors.

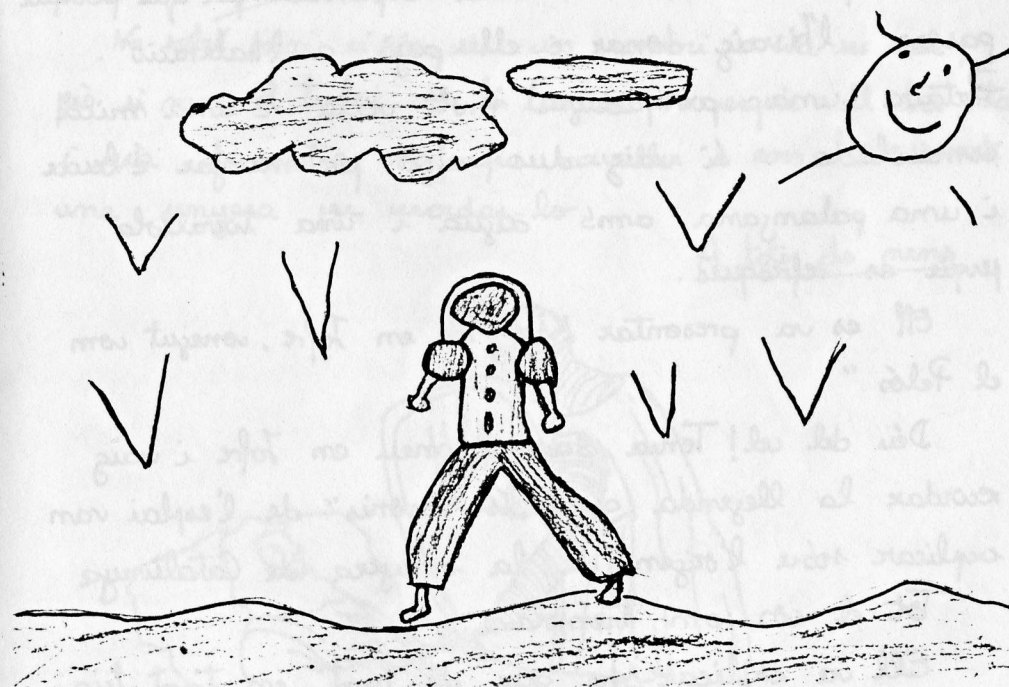
Ens hem disfressat de colors i ens deiem COLORAINA

Esquirol

Montserrat Marín

Us explicarem el que vam fer
a com Poneta, una excursió on
la diversió hi era present.

El viatge amb tren, no va ser res de l'altre món.

Quan vàrem arribar...
Oh, no, teniem que caminar
3 Km per arribar a la casa!
(això va ser el més avorrit),
però en fi, en arribar a la
casa ens vàrem instal·lar i
vàrem fer els grups per la
cuina (perquè nosaltres teniem

que fer el menjar), per fer el menjar nosaltres, crec que vam menjar prou bé.

A la nit va ser el més di-
vertit, perquè les nenes van ti-
rar pasta de dents a un nen, va
ser perquè uns quants nens van
canviar de lloc les motxiles de
les nenes. En fi tot va acabar
prou bé i molt cansats.

Joves

Un cop més som aquí per comentar-vos quatre coses de la nostra marxa dins l'Esplai. Com sempre, tot i que tenim bona relació entre nosaltres, voldriem que el nostre grup fós més nombrós, però no hi ha manera! Ja sabeu, si coneixeu nois de la nostra edat i amb canya al cos, segresteu-los i porteu-los al nostre grup. Serà per a ells una experiència interessant..

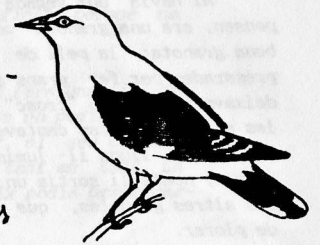
Aquest trimestre hem seguit amb la campanya del paper reciclat, i fa pocs dies uns homes vestits de taronja s'endugueren els grocs sacs de paperassa que havíem acumulat. Aquesta campanya no és una ximple-ria; és un pas més per tal de conscienciar-nos de la necessitat de no desapropiar els recursos que la Natura ens ofereix. I de pas, amb la recollida de paper hem fet uns dinerets que bon servei ens faran.

Ah, la venda de samarretes ha estat un èxit. Gràcies a tots els que heu col.laborat en la campanya del paper i en la compra de les nostres samarretes.

Estem una mica mandrosos i si aquest número de la revista no és tan gros com els anteriors és en part culpa nostra perquè no hi hem col.laborat com ho podríem haver fet. No cal dir que en el proper no tornarà a passar.

Temes de natura

L'ORIOLO

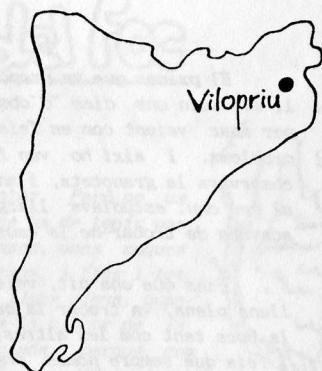
Ara volem parlar-vos de l'oriol, un dels molts ocells que, com cada any, arriben a Catalunya amb la primavera, tot i que aquest es fa esperar una mica. Donat que el seu atractiu plomatge és d'un groc brillant i negre, un cop arribats busquen les copes més altes dels arbres de boscos ben atapeïts, i així despisten els que vulguin trobar-lo. Per això es dificil de veure'l, tot i que a vegades, per compensar, el podem sentir, i no ho lamentarem perquè el seu cant està format de notes plenes d'harmonia.

I d'on vénen quan arriben a Catalunya? De terres africanes (el tròpic), en han passat el temps mentre aquí era hivern i feia massa fred per ells. Però quan aquí acaba l'hivern i a les terres africanes es resseca la terra i és més difícil trobar insectes per menjar, es desvetlla en l'oriol un impuls irrefrenable de tornar al lloc on va néixer, malgrat que per aconseguir-ho haurà de travessar mares, muntanyes, deserts, etc. i perills múltiples l'acompanyaran.

I què fan quan arriben aquí? Doncs les femelles busquen un lloc per instal·lar-hi el niu i els mascles les van perseguint mentre elles van buscant, de tal manera que elles gairebé alhora troben niu i parella. Després, quan la femella pon els ous, aproximadament uns cinc, es dediquen a incubar-los, ara l'un, ara l'altre, fins que neixen els petits.

I així van fent fins que han de tornar a marxar, a la darrera d'agost o al setembre. Van marxant en grups familiars amb els petits, mai ho fan en grans bandades. Dintre seu, saben que l'hivern s'acosta i tornen a buscar les terres més caloroses de l'Àfrica.

Catalunya un bell indret

Fa unes setmanes els grups de Quineus i Isards van anar a passar el cap de setmana al poble de Vilopriu. És per això que ara volem dedicar-li aquestes línies.

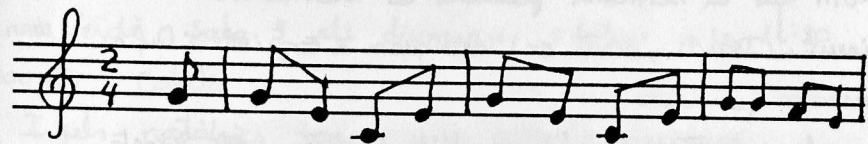
Per començar intentarem situar aquest poble: Vilopriu està a la comarca del Baix Empordà, gairebé al límit amb la de l'Alt Empordà. De fet, les dues comarques estan separades aquí per una serra de turons arrodonits i no gaire alts, que sobresurt enmig de dos rius, el Ter al Baix Empordà i el Fluvià a l'Alt Empordà. És en aquesta serra, a pocs quilòmetres del riu Ter, on descansa el poble de Vilopriu.

Ens sembla interessant recordar ara allò que deia en Josep Pla: que el Baix Empordà té un aire de "pals" perquè té característiques pròpies d'organització, amb una xarxa molt ben lligada de ciutats, viles, poblets i masies. És dins d'aquesta xarxa que té sentit Vilopriu: un poblet summament tranquil, amb un nucli petit i multitud de masies disperses a les rodalies, a la vora d'altres poblets de la mateixa grandària i no massa lluny d'algun nucli més important. Alhora, cal dir que aquesta xarxa està feta amb un teixit molt sòlid, gens improvisat, el teixit humà fruit d'una llarga i pacient possessió històrica.

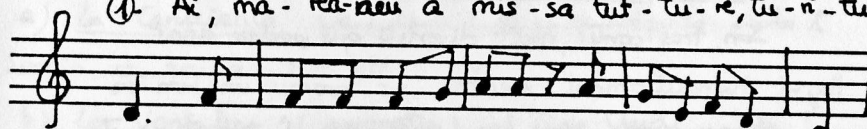
I es per això darrer, perquè són terres trepitjades des de molt antic, que no ha d'estranyar-nos que ben a la vora de Vilopriu hi hagi, per exemple, vestigis romans, concretament el camí romà que anava des de la Via Augusta fins a la plana del Baix Empordà. I si referim per un moment aquest camí cap a la plana, ens adonarem de la multitud d'indrets bonics que ens apareixen al davant. Realment Vilopriu no només és un paradís per aquell que busca tranquil·litat sinó també un bon punt de sortida per conèixer l'Empordà.

CANçons

Ai, MARE, ANEU A MISSA Popular Catalana

① Ai, ma-re-a-neu a mis-sa tut-tu-rè, tu-nè-tu-

ra. Ai, ma-re-a-neu a mis-sa que jo fa-ré di-mar.

② La mare bona dona
la mare bona dona
a missa se'n va amar.

⑦ Quam va ser a mig de lleida
quam va ser a mig de lleida
es trobà el capità

③ Quan va tornar de missa
quam va tornar de missa
ja no la va trobar

⑧ Capità si sou bon home
capità si sou bon home
la filla m'heu de dar

④ Pregunta a les veïnes
pregunta a les veïnes
si l'ham vistà passar

⑨ Caterina, catarineta
caterina, catarineta
el teu pare et ve a bucar

⑤ N'hem vistà passar una
n'hem vistà passar una
al costat del capità

⑩ Digueu-li al meu pare
digueu-li al meu pare
que no hi vull pas amar

⑥ El pare agafa el burro
el pare agafa el burro
i a lleida se'n va amar

⑪ Que vull anar a la guerra
que vull anar a la guerra
al costat del capità